

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010284
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715010284.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júna 2017 v trestnej veci obžalovaného Q. Q., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/63/2015 zo 14.12.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. Q. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/63/2015 zo dňa 14.12.2016 bol obžalovaný Q. Q. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. za skutky, ktorých sa dopustil tak, že

1/

od 01.03.2013 do súčasnosti v meste Krupina, okres Krupina a na iných miestach sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/390/2010 zo dňa 15.02.2012, právoplatným 29.05.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14CoP/27/2012, zaviazaný prispievať na výživu dcéry A. Q., nar. XX.XX.XXXX výživným v sume 80,- Eur mesačne, od 01.09.2010 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k jej rukám, si túto povinnosť neplní, pričom pracuje ako zamestnanec s pravidelným príjmom v spoločnosti Madres, spol. s r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, ktorej je konateľom a v čase od 13.03.2013 do 12.06.2013 bol zamestnaný v spoločnosti Falck Záchraná a.s., od marca 2014 do mája 2014 bol práceneschopný, za čo mu bola uhradená výška PN v sume 717,- Eur, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom ÚPSVaR a nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, mal pravidelný príjem, čím mu vznikol dlh na výživnom voči A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., P. rad XX, od 01.03.2013 do 14.12.2016 vo výške 3.440,- Eur,

2/

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 5P/303/2012-339 zo dňa 05.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.09.2014, bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu svojich dcér X. Q., nar. XX.XX.XXXX a X. Q., nar. XX.XX.R., sumou vo výške 80,- Eur na každé dieťa zvlášť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí F.. T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., P. rad XX, si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti v Krupina a na iných miestach, kde sa pohybuje, riadne a včas neplní, nie je vedený ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nepoberá dávky v hmotnej núdzi a bol riadne zamestnaný v spol. Madres spol. s r.o. Banská Bystrica, čím mu za obdobie od 01.11.2014 do 14.12.2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 2.880,- Eur.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, 3, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich schopností a možností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená, podal odvolanie obžalovaný Q. Q.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že ho mrzí, že sa ocitol v zložitej životnej situácii a poriadne a včas neplatil výživné, za čo sa úprimne ospravedľuje. Uviedol však, že je schopný dlžné výživné v plnej výške uhradiť, keďže peňažné prostriedky mu poskytne sestra z predaja domu. Má eminentný a veľmi vážny záujem dlžnú sumu doplatiť. Žije v skromných podmienkach, vo firme, v ktorej pracuje, je to finančne komplikované, preto sa snaží si privyrobiť aj brigádnicke a keďže nemá vodičský preukaz, je to pre neho o to komplikovanejšie. Dodal, že spraví všetko, čo je potrebné a určite dlžnú čiastku uhradí, a to v lehote do 10. marca 2017.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vytýčil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného na deň 11.04.2017. Pred vykonaním verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného sa do budovy krajského súdu dostavil obžalovaný Q. Q. a uviedol, že zatiaľ sa mu nepodarilo zohnať peniaze na úhradu zameškaného výživného, avšak sestra dom predáva, je ochotná mu dlžnú sumu požičať a preto požiadal, aby bol určený nový termín pojednávania v termíne po 16.05.2017, kedy by mohol uvedenú sumu uhradiť.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd odročil verejné zasadnutie a určil nový termín verejného zasadnutia na 16.05.2017. Na toto verejné zasadnutie sa opätovne obžalovaný Q. Q. dostavil a predložil súdu detail platobného príkazu do Tatrabanky, z ktorého malo vyplývať, že dňa 16.05.2017 je splatný príkaz na úhradu sumy 7.760,- Eur ako zameškaného výživného a dlžného výživného na jeho 3 deti.

Aj na návrh prokurátorky potom krajský súd verejné zasadnutie odročil na termín 06.06.2017 s tým, že požiadal jednak matku maloletých detí F. T. Q., ako aj príjemcu platobného príkazu Tatrabanku Bratislava o vyjadrenie, či bol tento platobný príkaz zrealizovaný a či uvedené peniaze boli zaslané na účet poškodenej.

Matka maloletých detí F. T. Q. podaním z 25.05.2017 krajskému súdu oznámila, že žiadne peniaze jej doručené neboli, otec na deti neplatí žiadne peniaze, Okresný súd vo Zvolene toleroval jeho ospravedlnenia napriek tomu, že nikdy žiadne peniaze nezaslal, pričom ona sa musí sama starať o výchovu 3 detí. Z písomnej správy Tatrabanky Bratislava je zrejmé, že platobný príkaz nebol zrealizovaný, keďže na účte, z ktorého mal byť zrealizovaný, nikdy nebolo toľko peňazí, aby mohol byť tento príkaz splnený. K tomuto zároveň Tatrabanka pripojila výpis z účtu, z ktorého mal byť realizovaný príkaz a z toho je zrejmé, že ku dňu 16.05.2017 bolo na účte 4,08 Eur.

Na verejnom zasadnutí dňa 06.06.2017, na ktoré sa obžalovaný Q. Q. dostavil, tento opätovne uviedol, že žiada odročiť pojednávanie, keďže jeho zamestnávateľ pán P. L. je spôsobilý mu poskytnúť pôžičku vo výške 8.000,- Eur, z ktorej potom uhradí zameškané výživné, o čom predložil aj čestné prehlásenie podpísané svedkom P. L., avšak uvedený podpis nebol overený notárom alebo matrikou.

Krajská prokurátorka po tomto prednese obžalovaného navrhla, aby tomuto ospravedlneniu krajský súd neuveril a aby vykonal vo veci verejné zasadnutie, keďže obžalovaný od podania obžaloby t.j. od 21.04.2015 mal čas viac ako 2 roky zaplatiť zameškané výživné a doposiaľ tak neurobil.

Krajský súd v dôsledku takéhoto návrhu krajskej prokurátorky potom rozhodol, že verejné zasadnutie sa uskutoční a stručne zreferoval obsah trestného spisu. V záverečnom návrhu potom obžalovaný uviedol, že prosí súd, aby mu dal ešte jednu šancu, keďže ak by bol podmienične odsúdený, jeho zamestnávateľ by ho pravdepodobne mohol prepustiť a on chce dlžné výživné zaplatiť.

Krajský prokurátor naopak navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, keďže všetky výroky napadnutého rozsudku zodpovedajú zákonu a vyhováraníu obžalovaného na ochotu zaplatiť dlžné výživné nie je možné uveriť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolanie obžalovaného Q. Q. nie je dôvodné.

Z podaného odvolania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nerobil sporným skutočnosť, že by neplatil výživné na maloleté deti, len žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že dlžnú sumu zameškaného výživného nemá a potrebuje ju získať, aby dlžné výživné doplatil. Preto krajský súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku sa nezamerával na skutkové okolnosti prípadu, ani na okolnosti ohľadne právnej kvalifikácie konania, keďže tieto skutočnosti obžalovaný nerobil spornými, ale zaoberal sa len otázkou viny a trestu resp. zániku trestnosti v súvislosti s ochotou obžalovaného uhradiť dlžné výživné.

Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať, po tom, čo dôsledne preskúmal podstatný obsah predloženého trestného spisu, že Okresný súd vo Zvolene v danej trestnej veci po tom, čo dňa 21.04.2015 podal vo veci okresný prokurátor obžalobu, vykonal celkom 25 hlavných pojednávanií, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný od 08.06.2015, kedy začal okresný súd prvýkrát vo veci pojednávať a prokurátor predniesol obžalobu, požiadal o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu, že zoženie dlžnú sumu zameškaného výživného a toto uhradí. Celkovo teda 25 krát okresný súd odročoval hlavné pojednávanie, vždy z rovnakých dôvodov a to, že buď obžalovaný zoženie peniaze, prípadne že mu ich niekto požičia resp. predložil súdu doklady z Tatrabanky, že dal príkaz na úhradu dlžného výživného, avšak nikdy sa tak nestalo.

Aj v priebehu pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici obžalovaný rovnakým spôsobom skúšal naťahovať pojednávanie, keď od 11.04.2017, kedy bol prvýkrát určený termín verejného zasadnutia až do 06.06.2017 opakovane predkladal súdu návrhy a dôkazy o tom, že chce zaplatiť resp. že už dal príkaz na zaplatenie, prípadne že mu niekto požičia peniaze, aby uhradil dlžné výživné. Krajský súd však takýmto tvrdeniam obžalovaného nemohol uveriť a ani neuveril, keďže takúto obranu obžalovaného považoval za snahu len natiahnuť čas, kedy nemusí platiť výživné a ešte ani nebude za takéto konanie trestaný, vzhľadom k tomu, že pôvodné trestné stíhanie ešte nebolo ukončené a preto sa nemôže dopúšťať novej trestnej činnosti, ak neplatí výživné naďalej.

Je nepochybné, že obžalovaný v žalovanom období, tak ako to konštatoval v napadnutom rozsudku aj prvostupňový súd, neplatil výživné jednak na staršiu dcéru A. Q., ako aj na dve mladšie dcéry, a to X. Q. a Y. Q., a toto dlžné výživné, ktoré nerobil sporným, neuhradil ani do dňa posledného verejného zasadnutia krajského súdu stanoveného na 06.06.2017. Za týchto okolností je potom nepochybné, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., ktorú skutočnosť ani sám nerobil spornou. Pokiaľ ide o otázku uloženého trestu, tu správne postupoval okresný súd, keď obžalovanému uložil za danú trestnú vec podmienený trest odňatia slobody, ktorý nebol spojený s jeho priamym výkonom, keďže obžalovaný doposiaľ ešte súdne trestaný nebol a ide o jeho prvé previnenie proti zákonu. Takýto trest považoval aj krajský súd za správny a zákonný a preto potom, keď sa nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, keďže tento sám dobrovoľne dlžnú sumu zameškaného výživného neuhradil do dňa posledného verejného zasadnutia krajského súdu, musel jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Z týchto dôvodov vo veci krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.